

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vita Et Doctrina Jesu Christi

Avancini, Niccolò

Coloniae Agrippinae, 1689

Hebdomada VI. Post Pentecost.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59970](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59970)

DOMIN. VI. POST PENTEC.

Convertitur mulier, & nunciat
Christum Samaritanis.

1. **R**espondit Jesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere; ut forsitan tetisses ab eo. Joan 4. Mulier nescit donum Dei presentis, nescit, quid ipse petat. Hinc nondum petit ipsa *aquam vivam* A presentia Dei omne bonum salutis pendet. Si presentem cogitares, nonne ferventior esses in ejus obsequio? Nonne affectus tuos magis reprimeres? Per hoc inducit illam ad plenam instructionem de Messia, de adorando Deo in spiritu, & veritate, & movet ad detestationem vite prioris. Ita Deus pravenit nos, & invitat Sed *qui fecit te sine te, non salvabit te sine te.* S. August.

2. *Domine da mihi hanc aquam, ut non sitiam, neque veniam huc haurire.* Ibid. Effectus colloquii cum Christo. Accenditur in ea desiderium aquae coelestis; ex manifestatione occultorum suorum criminum agnoscit Messiam; de peccatrice fit Apostola, relinquit hydriam, currit ad civitatem, invitat omnes ad Christum: *Venite, & videte* Vide, & imitare progressum animae. Excita desiderium aquae gratiae: pete eam reverenter: relinque hydriam veterum consuetudinum:

gau.

gaude te invenisse Jesum; cura, ut alios ad illum trahas

3. Interrogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi manduca. Ille autem dixit eis: Meus cibus est, ut faciam voluntatem ejus, qui misit me, ut perficiam opus ejus. Ib. S. Chrysof. hom. 33. Hominum salutem inquit, hoc in loco cibum appellat, ut quantâ salutis nostrâ curâ, & desiderio teneatur, ostendat. Hanc enim curando implebat voluntatem Patris. Et tu illi cibus es, quia te salvum petit, O quæ gratia! Imitare: sit cibus tuus obedientia. Quid ita in omni necessitate confortat & sustentat ut divina voluntatis executio? ait S. Bern. Sit cibus tuus zelus animarum; tot perdis animas, teste August. quot cum potes, non rapis.

F E R I A II.

Christus sanat filium Reguli.

1. **H**ic (Regulus) cum audisset, quia Jesus adveniret, abiit ad eum & rogabat eum ut descenderet, & sanaret filium ejus, incubiebat enim mori. Joan. 4. Ad Christum accurrimus, cum nos premit adversitas, & ideo eas Deus immittit: ergo mirius tolerandæ sunt. Quæ cura est Patris pro salute corporis, hæc sit tua pro salute animæ. Non ani-

ma plus est, quàm corpu. Imperfecta est Reguli fides. Sit tua perfectior: pete ab eo, cætera ejus dispositioni committe. In tentatione non differ recursum, donec *incipias mori*; sed præveni. Dilata remedia dāt malo vires.

2. *Dixit Jesus ad eum: Nisi signa & prodigia videritis, non creditis.* Ib. Arguit modicam fidem, ut ad majorem disponat, & sanet ejus animam. Hæc Christi est bonitas, quæ vult plus dare, quàm petamus, modo non ipsi non impediamus. Perseverat precando Regulus. *Descende, priusquam moriatur.* Sed errat, quod putat auxilium Domini posse esse serum. Solatur eum Jesus: *Filius tuus vivit.* Non sunt verba narrativa tantum, sed etiam effectiva. O si dicat mihi: *Anima tua vivit!* Regulus *credidit*. Huc tendebat Christus dilatione. Si differt, quod petis, tuo bono id facit.

1. *Credidit ipse, & domus ejus tota.* Ibid. Audivit ab occurrentibus servis, vivere filiū ab ea ipsa hora, qua Christus dixit: *& credidit ipse*. Venit in domum, vidit, narravit, quæ dixit Jesus: *credidit domus ejus tota*. Qualis est paterfamilias animæ. Intellectus circa veritates practicas, talis est volūtas, appetitus, affectus. Averrendus ergò est à falsis mundi, & carnis principiis; excolendus divinis, non ut scias, sed ut facias.

F E R I A III.

Piscatur Petrus ad stagnum Genesareth.

1. **A**scendens unam navem, que erat Simonis, rogavit eum à terra reducere pusillum, & sedens docebat de navicula turbas. Luc. 5. Primò à turba, quæ irruebat in Jesum, disce desiderium percipiendi Divinæ. 2. Si Christum habes in navicula cordis, reducere debes à terra, seu terrenis affectibus. Non possunt enim misceri amor Dei, & amor mundi. 3. Tunc *sedeat* tanquam imperans cordi, & affectibus; & docebit te solidas veritates, quas capere non potes, dum terrenis adhæres.

2. *Vt cessavit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam.* Ibid. Non contentus Jesus, ut pusillū te subducas à terrenis, dicit tibi: *Duc in altum* ad majorem perfectionem procede, semper plus restat, quàm assecutus sis. Duc in altum per intentionem elevantem.

2. Respondit Petrus: *Tota nocte laborantes nihil cepimus.* Hic fructus est laborum sæculi circa dignitates, &c. *nihil* Et quantum pro hoc nihilo laboratur? & pro eo, qui solus est omnia, quàm parum?

3. *In verbo autem tuo laxabo rete, & con-*
cluse-

cluserunt piscium multitudinem copiosam.
Ibid. cùm antea in eo ipso loco nihil cepissent. Quare modò? Quia in nomine Jesu, & ex obedientia jactum est rete. Quæ hac intentione facis, apud Deum nunquam sunt irrita. 2. Sic respondit Christus Petro, quod se in navim receperit, quod à terra submoverit. Minimum, quod Deo præstas, magno remunerat. 3. Ut doceret, sequentibus eum non defutura necessaria ad victum. Depone has corporis curas, & de hoc esto sollicitus, ut Jesum sequaris.

F E R I A I V.

Vocatio Petri & Andreæ, Jacobi & Joannis.

1. **J**ESUS vidit duos fratres, Simonem & Andream, & ait illis. Venite post me, faciam vos fieri piscatores hominum Matth. 4. Quos vocat? unde quos? Vocat rudes, & simplices: quoniam semper illi placita est humilitas, & est optima ad gratias dispositio. Vocat fratres: ubi Pelusiora l. 1. ep. 9. *Indicavit, se Discipulos omnes suos fraterno amore copulari velle* Tales esse debent, qui captant animas. Quomodo te hic habes? Vocat à mari & vili labore. Et te ex mari mundi vocavit, ubi jaciebas retia cupiditatum ad capienda terrena. Agnosce gratiam, &c. Vocat post se,
 ut

ut eum sequens semper habeas in oculis, ut videas, & premas vestigia ejus, ut pari zelo pisces homines. Vide dignitatem muneris, indignitatem tuam. At quomodo id agis?

2. *Illi autem continuo relictis retibus secuti sunt eum.* Ibid. Hæc obedientiæ promptitudo tuam arguit tergiversationem. *Relinquant retia.* Retia tua, quæ à sequela Jesu impediunt, sunt familiaritates sæculi, negotia extranea vocationi, pravæ affectiones. Si vis Jesum sequi, debes relinquere, quæ sunt aliena à Jesu.

3. *Vidit alios duos fratres, Iacobum & Joannem in navi reficientes retia, & vocavit eos: illi autem statim relictis retibus, & patre secuti sunt eum.* Ibid. Et hic ait gloss. *Vnitatem fraternæ dilectionis probavit.* S. Ber. ser. 2. de S. And. *Nihil dijudicantes, aut hesitantes, non solliciti, unde viverent, sine mora sequuntur.* Et magis cœca, quàm priorum videtur obedientia; quia non additur, ad quod minus vocentur. Insuper carnalem erga patrem affectum superant. Vide, an tu sic obedias cœce, statim, omni alio amore seposito.

F E R I A V.

Curatur Dæmoniacus à spiritu immundo.

E Rat in Synagoga homo in spiritu immundo,

T 5

mun do,

mundo Marc. 1. O infelicitas hominis à dæmone possessi! si talem haberes in corpore, quid non ageres, ut liberareris? Habes in animo, in pravis affectibus, & minimum curas. *Exclamavit: Quid nobis, & tibi Jesu Nazarene?* O impudentia! negat jus Christo in creaturam suam. Ita statim ex peccato hominis sibi jus arrogat. Sed non finit Jesus, qui venit *dissolvere opera diaboli. Venisti perdere nos.* S Hier. in Matth 8. *Præsentia Christi tormentum est demonum.* Tormentum est illi, si debeat à te exire. O afflige diabolum; ut affligeres, si posses apertum!

2. *Scio, quod sis sanctus Dei* Ibid. Laudat, & adulatur Christo dæmon, vel ut non pelatur, vel ut Christum vana gloria afflet. *Si te laetaverint peccatores, non acquiescas eis.* Prov. 1. *Comminatus est ei Jesus: Obmutescet & exi ab homine* Non placuit Christo laus ex ore peccatoris. Vide; quale est os, & cor tuum, ut dignè laudes?

3 *Discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo.* Ibid Ad unum Christi verbum, Exi migrat dæmon: quare nō à te post tot inspirationes? tua culpa; qui ei blandiris in tuis passionibus. S. Greg. hom. 12 in Ezech. *Quem possessum non discerpserat, deserens discerpit, quia plerumq; dum de corde expellitur, acriores in eo tentationes generat, quā prius excitaverat.* Non deji-

de jice ergo animum, si tentationes vehementiores sentis: signum est dæmonem exire.

F E R I A VI.

Socrus Simonis curatur à febrì.

1. Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus. Luc 4. Ita depositam invenit Jesus. Qualem te invenit, cum ad te venit? Non una fortè, sed multiplex tua est febris: S Ambr. Non minorem febrem amoris erga res creatas esse dixerim, quàm caloris; febris nostra, avaritia, libido ambitio, iracundia est. Agnosce morbos tuos, & pericula. Admitte Jesum in domum cordis tui, quem hactenus repulisti, ut gratia, & dictaminibus divinis medeatur.

2. Et accedens elevavit eam apprehensa manu ejus, & continuo dimisit eam febris. Marc. 1. Actum est de tua sanitate, nisi Deus extendat manum gratiæ. Sed quoties extendit, & non apprehendis! Imperavit febrì, & dimisit illam Luc 4. Intelligis voluntatem, & mandatum Dei circa tuas febres, & te nondum dimittunt: quia tu illas amas, qui odisti febres corporis. Time illud: Curavimus Babylonem, & non est sanata; derelinquamus eam. Isaia. 1. O! derelinquamus eam.

3. Et continuo surgens ministrabat illis. Luc 4. Cum Deus solus sanat, momento res

agitur ad perfectionem. At hoc rerum ordine successivè id agitur, juxta mensuram nostræ cooperationis. Velles domitas habere passiones, sed velles nullo labore tibi constare. Inania sunt desideria, ubi manus operi non adhibetur. 2. Restitutam sanitatem statim obsequio Christi impedit, & ministrat. Hoc gratitudo postulabat. Cui tu sanitatem impendis?

S A B B A T H O.

Tres, qui volunt Christum sequi, sed non ut oportet.

1. **D**ixit quidam ad illum: *Sequar te quocumq; ieris.* Luc. 9. Verba optima, si par fuisset intentio. Ob lucra sua sequi voluit. Ideò non acceptat Dominus, qui non habet, ubi reclinet caput suum: quasi dicat, ut ait S. Hieron. *Quid me propter divitias, & seculi lucra sequi vis, cum nec hospitium habeam?* Primò ergò obsequia Deo reddenda, non detorque ad tam abjectos fines gloriæ tuæ, vel commodorum. 2. Pauperem Christum imitare superfluum rescissione. 3. Non habenti, ubi reclinet caput, cor tuum exhibe, sed mundum, & molle.

2. *Ait ad alterum: Sequere. Ille autem dixit, Domine, permittite mihi primum ire, &*

sepe.

POST PENTECOST. 3:7

sepelire patrem meum. Ibid. Non acceptat Dominus, sed ait: *Sine, ut mortui sepeliant mortuos suos* Pietatis erat sepelire patrem: sed cum Deus aliud mandat, vel obedientia, etiam pia sunt relinquenda: imò Deus propter Deum: Quia mensura perfectionis est voluntas Dei.

3 *Et ait alter: Sequar te Domine: sed mitte mihi primum renuntiare iis. qui domi sunt.* Ibid. Neque hunc acceptat Dominus, ait enim *Nemo mitteas manum suam ad aratrum, & respiciens retro. aptus est regno Dei.* Ubi de suo servitio agitur, non vult Deus consilia agi cum domesticis, cum affectibus nostris: quia & periculosum est, & mora trahitur. 2. Qui vult sequi Christum, antorsum aspiciat affectu, & desiderio, non retrorsum ad terrena, quia simul non consistunt.

DOMIN. VII. POST PENTEC.

Sedatur tempestas maris.

10 **A**scendente Jesu in naviculam, secuti sunt eum discipuli ejus Matth. 8 Discipulus bonus etiam in arduis à Magistro non discedit. *Et ecce motus magnus factus est in mari.* Etiam ubi Christus est, est tentationi, & afflictioni locus. Ided etsi sis in gratia